

Το ποτήρι ξεχείλησε, ξεσηκωμός στα κατεχόμενα

Σπύρος Αθανασιάδης

Η Ψευδοκυβέρνηση αντιμετώπιζε και αντιμετωπίζει τις διάφορες διαμαρτυρίες με αδιαφορία, άσχετα αν οι αγρότες κλείνουν δρόμους με τα αγροτικά τους μηχανήματα, άσχετα αν οι κτηνοτρόφοι κατεβαίνουν στην κατεχόμενη Λευκωσία με τα ζώα τους, άσχετα αν οι γαλακτοπαραγωγοί χύνουν το γάλα τους στους δρόμους έξω από τη ψευδοβουλή, και όχι μόνο.

Μόνο όταν οι αρμόδιοι αντιληφθούν ότι χάνουν τον έλεγχο της κατάστασης καλούν τους διαδηλωτές σε συνομιλίες, με απώτερο σκοπό το ροκάνισμα του χρόνου ή προβάλλοντας τους «εθνικούς κινδύνους», «τον ε/κ κίνδυνο» κ.λ.π. προσπαθούν να τους μεταπείσουν. Όταν, στις 22 Ιουνίου, επισκέφθηκε τα κατεχόμενα ο νέος πρόεδρος της Τουρκίας, Αχμέτ Νετζιτέτ Σεζέρ, οι γεωργοκτηνοτρόφοι είχαν κλείσει τους δρόμους, αξιώνοντας την υλοποίηση των υποσχέσεων της ψευδοκυβέρνησης. Μόνο με παρέμβαση του Ντενκτάς άνοιξαν οι δρόμοι για να περάσει η πομπή.

Ο Ντενκτάς, από την πλευρά του, υποδαύλιζε και υποδαυλίζει παρόμοιες «εξεγέρσεις» καθότι θέλει

να αποδείξει ότι η ψευδοκυβέρνηση είναι ανίκανη να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της κυρίως να ελέγχει την οικονομία, βάζοντας μια τάξη στις δαπάνες, τις οποίες αποκαλεί «σπατάλες». Την επικρίνει επειδή, όπως ισχυρίζεται και δεν έχει άδικο - κατασπαταλά τα εμβάσματα της Τουρκίας, τα διανέμει σε οπαδούς και φίλους, δεν ενδιαφέρεται για αναπτυξιακά έργα κ.λ.π.

Προσποιείται ότι δεν γνωρίζει τους λόγους που οδήγησαν το μόρφωμα του στην άθλια οικονομική κατάσταση, αν και του έχουν υποβληθεί πολλές εκθέσεις οικονομολόγων που εστιάζουν το πρόβλημα στον εισαγόμενο από την Τουρκία πληθωρισμό. Με ντροπή ο τ/κ Τύπος - αναφέρεται στην κατρακύλα της τουρκικής λίρας και σήμερα μια λίρα Κύπρου πωλείται στα κατεχόμενα προς 998.000 Λ.Τ.

Και ωσάν να μην έφτανε η «συμβολή» του στην οικονομική κατάρρευση του ψευδοκράτους, ζήτησε από την Τουρκία να ετοιμάσει δέσμη οικονομικών μέτρων, προκειμένου να την επιβάλει στους διαμένοντες στα κατεχόμενα.

Η δέσμη προνοεί αντιλαϊκά μέτρα και

μόνο η σκέψη υλοποίησης των προνοιών της ξεσήκωσε Τ/κ και έπαικους. Σ' αυτό το θλιβερό, για τους μισθοσυντήρητους, περιβάλλον έρχεται να προστεθεί και η τραπεζική κρίση. Οι τραπεζίτες εδώ και χρόνια απέσυραν τις καταθέσεις του κόσμου και τις διοχέτευσαν σε τράπεζες της Τουρκίας ή τις επένδυσαν σε ακίνητη περιουσία. Μεταξύ των τραπεζιτών ήταν ο μεγαλοαπατεώνας Ασάλ Ναδίρ και ο συμπέθερος του Ντενκτάς και πρόεδρος του τ/κ Έμπορικού Επιμελητηρίου, Σαλίχ Μπογιατλί.

Ο τ/κ Τύπος έκρουε τον κώδωνα του κινδύνου. Οι ιθύνοντες προσπαθούσαν να κερδίσουν χρόνο με διάφορες υποσχέσεις. Οι καταθέτες πραγματοποίησαν πολλές διαδηλώσεις χωρίς να πετύχουν το επιθυμητό αποτέλεσμα, που δεν ήταν άλλο από το να εισπράξουν τα χρήματα τους.

Η ψευδοκυβέρνηση, και να ήθελε να τους αποζημιώσει, της ήταν αδύνατο, αφού δεν υπήρχαν μετρητά. Η αναστολή της λειτουργίας έξι τραπεζών (σε κάποια φάση έγιναν επτά, αλλά σύντομα η περίπτωση της έβδομης τράπεζας Ρεγακ, ρυθμίστηκε), έγινε αιτία σχηματισμού τεράστιων ουρών έξω από άλλες τράπεζες για αναλήψεις, με το φόβο μήπως την ίδια μοίρα έχουν και άλλες τράπεζες. Οι δια-

δόσεις για πτωχεύσεις οργιάζαν. Η ψευδοκυβέρνηση παρέμεινε θεατής. Το στυγνό κατοχικό καθεστώς, κάτω από την μπότα του στρατού κατοχής, δεν έδινε και πολλά περιθώρια για μαζικές κινητοποιήσεις. Όσοπου ξέσπασε το θέμα της κατασκοπείας σε βάρος Τ/κ δημοσιογράφων.

Οι Τ/κ αντιλήφθηκαν ότι αν δεν σηκώσουν τώρα το κεφάλι τους, θα έρθουν πολύ πιο μαύρες μέρες.

Ο διοικητής των «δυνάμεων ασφαλείας» μίλησε έξω από τα δόντια για να προειδοποιήσει ότι αυτός έχει τη δύναμη των όπλων στα χέρια του και ότι, άσχετα αν είναι από τον νομό Ούρφα της Τουρκίας, «η Κύπρος είναι πατρίδα του, αφού η Κύπρος είναι τουρκική και ο ίδιος είναι Τούρκος»

Την επίθεση του ταξίαρχου - διοικητή προς την τ/κ πολιτική ηγεσία και τους Τ/Κ ακολούθησε ένα συλλαλητήριο (18/7) που σημείωσε, κυριολεκτικά, μεγάλη επιτυχία. Ήταν το μεγαλύτερο συλλαλητήριο στα κατεχόμενα. Σύνθημα του «Αυτή η χώρα είναι δική μας».

Ενώ ο Ντενκτάς και ο ταξίαρχος Αλί Οζεύρανλή δήλωναν ότι οι αντιδρώντες στις θέσεις τους ήταν μόλις 1%, η λαοθάλασσα του συλλαλητηρίου τους πανικόβαλε. Ακολούθησαν οι δηλώσεις του Ντενκτάς ότι ο ίδιος

συνέστησε στον ταξίαρχο να πει τα όσα παράλογα και προσβλητικά είπε. Το φιάσκο της κατασκοπείας αποτέλεσε τη χαρακτηριστική βολή στο δίδυμο Ντενκτάς - ταξίαρχου.

Για πρώτη φορά ο Τύπος της Τουρκίας περιέγραφε με τα πιο μελανά χρώματα την κατάσταση που επικρατεί στα κατεχόμενα, μιλούσε για στρατό κατοχής. Μέσα σ' αυτό το κλίμα και οι «τραπεζόπληκτοι», όπως αποκαλούνται οι Τ/κ και εποικιομικροαποταμιευτές των τραπεζών, οι οποίοι εν μια νυκτί έχασαν τα χρήματά τους, τις αποταμιεύσεις μιας ζωής, ξεσηκώθηκαν. Συγκεντρώθηκαν σε πάρκο της κατεχόμενης Λευκωσίας με τους ίδιους δισταγμούς των προηγούμενων συναντήσεών τους. Το ότι ο αριθμός των συγκεντρωθέντων ήταν μόλις 250-300 άτομα, επιβεβαίωσε, προς στιγμή, τις ανησυχίες τους ότι και το συλλαλητήριο της 24/7 δεν θα διαφέρει, θα είναι «ένα από τα ίδια». Έπεσαν όμως έξω, προς μεγάλη τους, σαφώς, ικανοποίηση.

Σε λίγο, οι 300 έγιναν 3000, ίσως και περισσότερο. Ήταν γνωστό το «δρομολόγιο» αφού όλες οι εκδηλώσεις διαμαρτυρίας γίνονται στο «προεδρικό» ή/και στην τουρκική «πρεσβεία», «αφού είναι και οι μόνες «αρχές» που μπορούν να επιλύσουν τα προβλήματά τους. Αυτό έγινε και στο

συλλαλητήριο της 24/7/00. Πορεύτηκαν προς το «μέγαρο» ζητώντας την παραίτηση του Τ/κ ηγέτη. Παραβίασαν την είσοδο τουκήπου και επιχείρησαν να προκαλέσουν ζημιές στα αυτοκίνητά του, γρονθοκοπώντας τα. Μετά βίας οι φρουροί και οι «αστυνομικοί» τους απομάκρυναν.

Τα αίματα όμως είχαν ανάψει. Οι διαδηλωτές είχαν πάρει τα πάντα προ οφθαλμού. Εδώ και τώρα ήθελαν τα χρήματά τους. Εξάλλου, αυτά έγγραφαν και τα πανό που κρατούσαν.

Το μεγάλο μακελιό έγινε μπροστά στην ψευδοβουλή. Οι διαδηλωτές τη φορά αυτή παρέκαμψαν την τουρκική «πρεσβεία», γιατί γνωρίζουν ότι αν κάποτε αποζημιωθούν, τα χρήματά θα αποσταλούν από την Τουρκία. Επιτέθηκαν κατά της ψευδοβουλής, σπάζοντας και καταστρέφοντας ό,τι υπήρχε στο δρόμο τους και ο λόγος είναι απλός: Από την ψευδοβουλή ελήφθη η απόφαση για αναστολή της λειτουργίας των τραπεζών. Οι αριθμοί για τις συλλήψεις, τραυματισμούς, δίστανται. Άλλοι μιλούσαν για 40, άλλοι για 60, άλλοι για 200. Ειδικά η «Αβρούτα» έγραψε ότι οι συλληφθέντες ήταν τόσο πολλοί, που το κατοχικό καθεστώς μετέτρεψε το γήπεδο Ατατούρκ σε ανοικτή φυλακή.

Πολλοί είναι αυτοί που επιρρίπτουν

ευθύνες στις «δυνάμεις ασφαλείας», αφού σ' αυτές υπάγεται η «αστυνομία». Η βιαιότητα των αντρών του «σώματος» εναντίον των διαδηλωτών ήταν άνευ προηγουμένου. Δεν επρόκειτο για διαδηλωτές νεαρής ηλικίας, φοιτητές... Ήταν όλοι άνθρωποι μιας κάποιας ηλικίας και διαμαρτύρονταν για ένα θέμα που είχαν απόλυτο δίκαιο. Γιατί αυτή η βιαιότητα, η επιθετικότητα, τα δακρυγόνα, οι ξυλοδαρμοί...;

Κάποιοι αποδίδουν τη στάση της «αστυνομίας» στην εκδίκηση του ταξιαρχου Αλί Οζεϋρανλή, για τα όσα λέχθηκαν και ακούστηκαν εναντίον του στο συλλαλητήριο της 18/7.

Ο Ντενκτάς μίλησε για ένα αόρατο χέρι που δήθεν προκαλεί προβλήματα στο νησί κάθε φορά που απουσιάζει ο ίδιος για συνομιλίες. Μήπως είναι συμπτωματικό που την παραμονή του συλλαλητηρίου, η «Χουριέτ» Κωνσταντινούπολης δημοσίευσε συνέντευξή του με την οποία καλούσε την ψευδοκυβέρνηση να προχωρήσει σε «προεδρευομένη δημοκρατία»;

Όταν του ζητήθηκε στη Γενεύη να σχολιάσει τα επεισόδια στην κατεχόμενη Λευκωσία, αυτός επανέλαβε τα ίδια, ισχυριζόμενος ότι η διαρχία στο «κράτος» («πρόεδρος».. - «πρωθυπουργός») δεν εξυπηρετεί τα συμφέ-

ροντα των Τ/κ και θα πρέπει να παραμείνει ένας αρχηγός, ο πρόεδρος - άρα ο ίδιος, και έτσι να βγάλει από τα πόδια του το «αγκάθι» που λέγεται Έρογλου. Για να θολώσει δε τα νερά είπε ότι δεν είναι υποψήφιος για το «θώκο» του προέδρου. Χιλιοσιπωμένες λέξεις. Οι εξελίξεις στα κατεχόμενα διαδέχονται η μια την άλλη.

Οι Τ/κ - και έποικοι - έπαυσαν προ πολλού να ασχολούνται με το Κυπριακό και με οτιδήποτε άλλο. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι ένα κομμάτι ψωμί και δυο ελιές. Και αυτά τα λίγα τους τα παίρνουν από το στόμα οι λαθραίοι εργάτες που κατακλύζουν τα κατεχόμενα. Επεισόδια, όπως αυτά της Δευτέρας, ίσως να είναι η απαρχή ενός γενικότερου ξεσηκωμού, όπως εξάλλου έγραψε και η «Χαλκίν Σεσί» της Κυριακής, όταν μιλούσε πρωτοσέλιδα για «Λαϊκό Κίνημα».

Γι' αυτό, και πολύ σωστά, Τ/κ αρθρογράφος αποκάλυψε τη Δευτέρα (24/7) ως «Εορτή της ειρήνης και ελευθερίας».

Μια σπίθα είναι αρκετή για να προκαλέσει μεγάλη πυρκαγιά. Και τα επεισόδια της Δευτέρας (24/7) ήταν κάτι περισσότερο από σπίθα.